

Dernæst vil jeg godt sige til hr. Søren Hansen, at vi da sender alle gode ønsker med lovforslaget, når det nu bliver kørt igennem. Vi håber da ikke, det går så galt, som det er blevet sagt.

Jeg vil godt sige, at f.eks. visionen med flere penge fra amterne har jeg ikke meget tiltro til; men det kan da være, det er rigtigt. Når vi f.eks. ser det slagsmål, vi har haft om Langelandsoperaen, så er det jo én af mine store betænkeligheder, må jeg nu sige, for at sige det mildt. En af mine store betænkeligheder har været, om det ingenting ville give, og at fru Ester Larsen, som sidder i amtet, ingenting vil give dér, men ville ind og gaffe 6 mio. kr. herinde. Det er jo da noget, der siger noget om, hvor meget de vil engagere sig, hvis det skal koste noget.

Men o.k., de ønsker er nu heller ikke ødelagt, selv om vi lader være med at vedtage det her stads, for næsten alt det kan laves alligevel. Og havde det bare været det, jeg fik indtryk af, da vi sad derovre – jeg indrømmer gerne min afgrundsdybe, tokkenokkede uvidenhed og uforstand – men det svarer nogenlunde til de oplysninger, jeg fik, så det er jo det, at jeg ikke er snu nok, jeg må tage på mig i den her situation. Og det var heller ingen andre af de folk, der meldte sig i starten, først til allersidst.

Men vi kunne jo godt gå ind og sige: Kan vi ikke inden for nogle bestemte områder, som vi søger om, få lov til at lave noget her på det og det område? Jo, siger vi så, det ser sådan set meget fornuftigt ud. Vi vil godt løse de meget stramme bindinger, der er i vores refusionsbestemmelser.

Jeg må indrømme min dybe uvidenhed her. Jeg troede, det var det, det drejede sig om. Ja, jeg troede, det var det, det drejede sig om. Og så hører jeg nu og igennem de behandlinger, vi har haft her, og de udtalelser, der har været – og jeg har ikke hørt én lyd fra ministeren om, at det ikke var det – at det er et spørgsmål om, at nu trækker staten sig altså tilbage. Det er dér, jeg har min bekymring. Staten trækker sig tilbage, og så har vi nogle store projekter – nej, det vil jeg ikke kalde dem, men store museer, efter at Det Kongelige Teater også kom på museum, så er det store museer – som vi så hælder pengene i, og så lader vi resten køre i kraft af bloktilskud. Jeg har ikke fået nogen garanti for noget andet. Jeg har hørt hr. Søren Hansens bekymringer før og deler dem, men mener ikke, han har så forfærdelig meget at have sin tryk i i den her sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Der er ikke tale om, at staten trækker sig tilbage. For det første er armslængdeprincippet klart markeret i lovforslaget. For det andet spares der ikke én eneste krone, tværtimod bruges der lidt ekstra i kraft af forsøget. Og for det tredje er der sat det, der kaldes hegnspæle, omkring sagen, sådan at kroner til kunst og kultur ikke kan bruges til andet end kunst og kultur.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er ikke beroliget endnu, og jeg vil godt sige, at vi ikke har fået ordentlig klarhed over, hvad den her armslængde kommer til at betyde andet end som en besværgelse.

Vi har lagt mærke til, at amterne har bedt om også at få hegnspælene væk. Jeg ved godt, at man har sagt, at det skal de ikke, men der er ikke noget sted i det, der er oplægget, hvor der er garanti for det.

Og jeg vil egentlig godt spørge hr. Søren Hansen: Når nu egnsteaterloven kommer igen, vil den så gælde på de betingelser, der er sat i egnsteaterloven i forsøgsområderne?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget forkastedes, idet 9 stemte for, 118 imod.

§§ 2-8 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.